

opakuje se

A4 A4/G Hmi E

A4

A4/G

A je mi z tebe špatně, je mi z tebe ještě hůře,

Hmi

nožík zlomil se mi kdesi v manikúře,

E

obočí si vytrhávám pinzetou,

až budu jako klaun Ferda,

kdo bude chtít, mi úder dá

a já dvoře divadla opiju se s Markétou.

R: Svobodný jsem jak Ikarus,

z křídel mi kape vosk

a dole bliká Rus,

opodál Evropa

a já jsem pánem svého života,

je sobota,

a dole malé tečky jako lidi,

bílí, černí, žlutí, arabi i židi,

ti, co slepí jsou i ti, co vidí,

navzájem se nenávidí.

Je to tak.

Je to tak. Je to tak.

Ty dny, kdy psával jsem ti třicet esemesek denně,

jsou už pryč, to spíše najdu jehlu v seně,

nežli zbytky kuráže dát se urážet,

studená jsi jak kostka polévkové směsi,

kterou kdosi kdesi za pár korun kupuje si,

a pak pomalinku polyká u garáže.

R:

V kulisách laciného dramatu se těžko zlobit na tátu,
že kapsy nosil obrácené ven

a bez rozdílu všem říkal: Dobrý den.

Těžko jsi mámu kreslil modrým progresem

když noc je výkresem a z dětství si nesem

s Jakubem Arbesem své těžké deprese na chodbě

po plese.

R: